

D.491

OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTKÓW W WARSZAWIE
KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

3962

1. Obiekt

KOŚCIÓŁ KATOLICKI PARAFIALNY P.W. PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚW.
I ŚW. JADWIGI ŚLĄSKIEJ OB. ŚW. JADWIGI ŚLĄSKIEJ

11. Zdjęcie, sytuacja, orientacja

2. Czas powstania

1727-1733

3. Miejscowość

LEGNICKIE POLE

4. Adres 59 241 LEGNICKIE POLE

działka geodez. 9/7 obręb 0009 Legnickie Pole

5. Przynależność administracyjna

województwo – **dolnośląskie**powiat – **Legnica**gmina – **Legnickie Pole**6. Poprzednie nazwy miejscowości
Wolstad (1422)

WAHLSTATT

7. Przynależność administracyjna przed 1.VI. 1975

województwo - **wrocławskie**powiat – **Legnica**

8. Właściciel i jego adres

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Św. Jadwigi Śl., ul. Św. Jadwigi Śl. 1,
59-241 Legnickie Pole

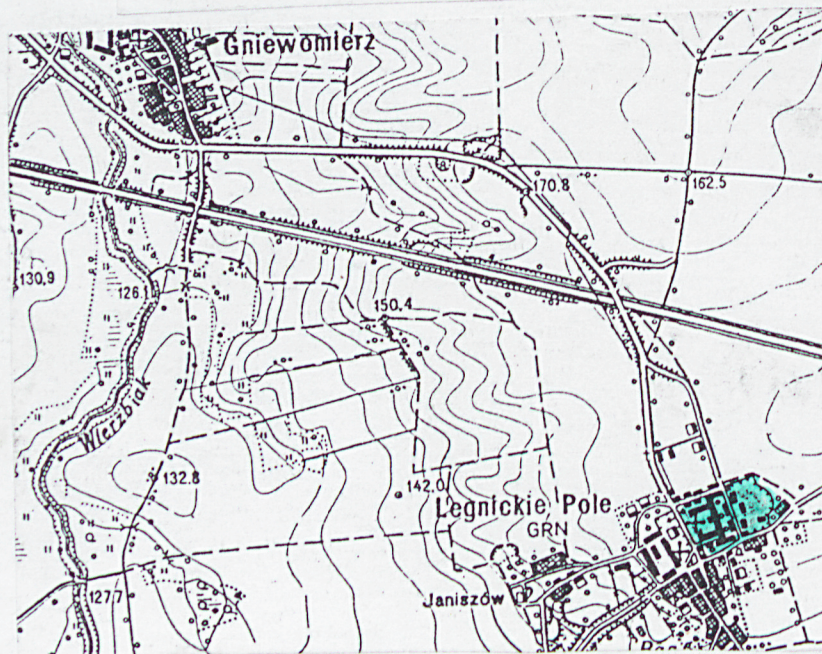
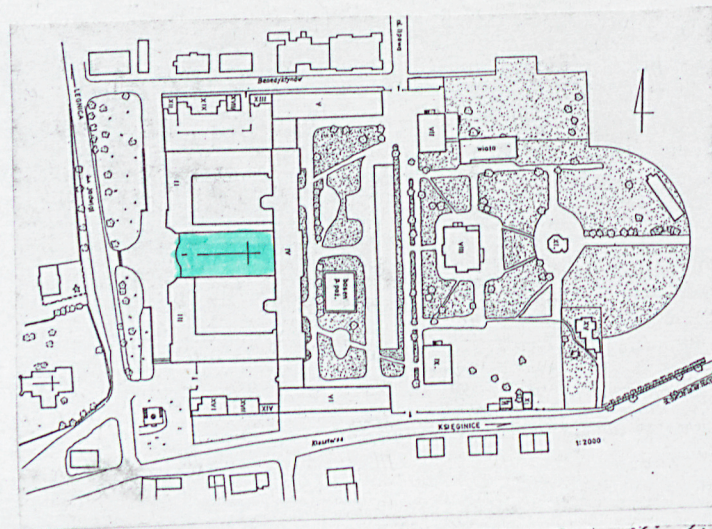
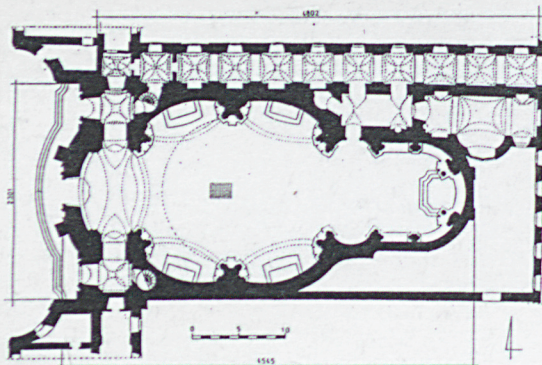
9. Użytkownik i jego adres

jak wyżej

10. Rejestr zabytków

58

3/L z 29.03.1949

HISTORIA:

Kościół katolicki w stylu barokowym wnieśli czescy benedyktyni z Broumowa i Brzewnowa w latach 1727- 1733, choć jeszcze do roku 1739 trwały prace we wnętrzu świątyni. Autorem jej projektu był Kilian Ignacy Dientzenhofer (1689-1751) syn Krzysztofa, architekta, twórcy kościołów w Pradze, Broumowie i Karlovych Varach. Od 1725 r. przy realizacji założenia pracował legnicki warsztat kamieniarski Jana Chrystiana Bobersachera, wykonujący wszelkie elementy kamienne do kościoła i klasztoru. Prace przy dekoracji wnętrza prowadził Karol Józef Hiernle z Pragi (1693-1748), twórca rzeźb kamiennych i snycerki w ołtarzach bocznych i w prospekcie organowym. Malowidła do ołtarzy bocznych wykonał Wacław Wawrzyniec Reiner z Pragi (1689-1743) a do ołtarza głównego Franciszek de Backer z Antwerpii. W 1730 r. wg rysunków Dientzenhofera, Gotfryd Weiss ze Świdnicy wykonał miedziane hełmy obu wież kościelnych, zwieńczone połączanymi krzyżami. Wewnątrz kościoła przy montażu organów pracował w r. 1731 Adam Horatio Casparini, znany na Śląsku organmistrz, przy malowaniu fresków sklepiennych w r. 1733 Kosma Damian Asam (1686-1739), artysta sławny na całą Europę. Prace sztukatorskie wykonał Bernard Spinetti.

W latach późniejszych kościół otrzymał kazalnicę (Jan Putzengruber w 1766 r.) oraz tron i stalle (prawdopodobnie już za czasów opata Jakuba Chmela (1786-1806).

Kościół Podwyższenia Krzyża Św. i Św. Jadwigi Śląskiej nawet po sekularyzacji zakonu służył wciąż miejscowej parafii rzymskokatolickiej.

W latach 1932-35 przeprowadzono prace restauracyjne: odmalowano ściany, oczyszczono freski sklepienne i usunięto późniejsze przemalowania, odnowiono i zakonserwowano ołtarze i rzeźby, uzupełniono uszkodzone sztukaterie, zdjęto elementy dysharmonizujące. Prace wykonali malarz Jan Drobek i rzeźbiarz Kiunka z Wrocławia. Prawdopodobnie podczas restauracji kościoła wymieniono stolarkę drzwiową, przekładając na nowe skrzydła barokowe zamki puszkowe, okucia, uchwyty i klamki. Kościół przetrwał w dobrej kondycji II wojnę światową służąc nieprzerwanie parafii katolickiej.

SYTUACJA:

Orientowany, w centrum zabudowy wsi, przy brukowanej drodze Legnickie Pole- Legnica (ob. ul. Św. Jadwigi Śl.), od jej strony wschodniej, w otoczeniu czworoboków budynków klasztornych i ich wewnętrznych dziedzińców. Fasada w zwartej zabudowie, lekko cofnięta w stosunku do linii zabudowy klasztoru. Od północnego wschodu i północy do kościoła przylega łącznik oraz zakrystia i dwa pomieszczenia gospodarcze, wypełniając przestrzeń między kościołem a skrzydłem łącznikowym klasztoru.

Z powodów funkcjonalnych łącznik został opisany wraz z kościołem.

MATERIAŁ, TECHNIKA, KONSTRUKCJA:

Murowany z cegły na zaprawie wapiennej, otynkowany współcześnie zaprawą cementowo-wapienną, gładką. Otwory w kamiennych obramieniach i tynkowych opaskach. Cokół kamienny, gzyms wieńczący murowany, wyładowany z szerokim pasem gładkiego fryzu. Wieże o konstrukcji murowanej, jw., otynkowane na gładko. Elewacja główna z bogatym wystrojem kamieniarskim. Pozostałe elewacje z dekoracją w kamieniu (obramienia okien górnych prezbiterium) i tynku (dekoracja ramowa, opaski, gzymsy). Portale kamienne na zewnątrz i wewnątrz kościoła. Kraty żelazne, kute. Kowalskie zdobienia drzwi wejściowych do kościoła. **Sklepienia i stropy:** murowane, żaglaste w nawie, prezbiterium i zakrystii (środkowe przeszło), pod chórem muzycznym i w zakrystii (dwa przeszła) kolebkowe z lunetami, przedsionki sklepione kopułkami. **Dachy:** nad nawą i prezbiterium 2 - spadowy, z niewielkim uskokiem kalenicy w miejscu połączenia nawy z prezbiterium, zamknięty wielobocznie od wschodu, ceramiczny (dachówka- karpiówka pojedyncza w łuskę) i z blachy miedzianej (miedzy wieżami), zakrystia kryta 1- spadowym dachem z blachy miedzianej. Wieże kryte blaszanymi, miedzianymi, graniastymi hełmami o podstawie ośmioboku. **Więźba dachowa:** nad nawą stolce leżące w co trzecim wiązarze; w połowie ich długości zamocowane są kleszczowe wieszaki nad czaszą sklepienia, podwieszone do płatwi centralnej. W połaciach wiatrownice. W prezbiterium również stolce leżące, ze środkowym rzędem stolców wieszakowych. Między wieżami trzy pojedyncze wieszary. Widoczne fragmenty narożników wież wraz z dekoracyjnym gzymsem kamiennym mogą świadczyć o tym, że dach między wieżami był pierwotnie niższy. Konstrukcje mocowane na zamki ciesielskie i dyble, współcześnie wzmocnione, skręcone śrubami; wokół ścian obwodowych biegnie wieniec żelbetowy, stężony z nim ukośnie leżącymi, poziomymi belkami, skręconymi śrubami. Impregnowana.

14. Kubatura 25 163 m ³	15. Powierzchnia użytkowa 802, 5 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne Kościół katolicki	17. Użytkowanie obecne Kościół katolicki
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja <p>W l. 1977 wykonano pełną dokumentację techniczną na roboty zabezpieczające nawę i konstrukcję wież z powodu spękań i odkształceń (M. Dworska, L. Idzik, B. Kuzynkow, F. Pasiut, PP PKZ), w 1978 r. projekt konstrukcji (F. Pasiut, E. Wajda), projekt na zabezpieczenie p.-poż. (E. Ogińska- Mikłasz). Remont rozpoczęto w 1982 r. Do 1991 r. wykonano: roboty murarskie (skotwiono kościół, wylano żelbetowy wieniec, stężający mury na poziomie strychu), ciesielskie, dekarские; więźbę pokryto preparatami impregnującymi i grzybobójczymi (PP PKZ Wrocław), naprawiono konstrukcję helmów, uzupełniono ubytki pokrycia, zamontowano instalację p.-poż..</p> <p>W l. 1985-89 przeprowadzono remont stolarki okiennej i wykonano nowe oszklenie,. W 1988-89 trwały prace nad oczyszczeniem i konserwacją wystroju architektonicznego i rzeźbiarskiego fasady (D. Petrov, G. Schulze-Głazik i M. Sobol, Kraków, J. Buchholtz Toruń, J. Ciabach). W 1991 r. malowanie wnętrza kościoła (P. Grzelak, Wrocław). W 1993 r. z wewn. dziedzińca usunięto barak łaźni, przyległy do elewacji pd. kościoła.</p> <p>W 1995 r. wymieniono pokrycie dachu na nowe, ceramiczne (Zakład Ogólnobudowlany „Andrzej”), zamontowano system antywłamaniowy (J. Wielgus).</p>		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcja dachu, wyposażenie i instalacje) - Fundamenty i ściany zewnętrzne – stan konstrukcyjny dobry, zawilgocenie w dolnych partiach fasady - Ściany wewnętrzne- zawilgocone w partii zachodniej, do znacznej wysokości (sięgające sklepień przedsionków), miejscami zniszczony, odpajający się tynk; - Sklepienia i stropy – po skotwieniu i stężeniu stan dobry; - Pokrycie dachu - stan dobry - Więźba dachowa – stan dobry - Posadzki, podłogi- stan dobry - Schody – stan dobry - Stolarka okienna – stan dobry - Stolarka drzwiowa – stan kwalifikujący do remontu; - Wyposażenie – w stanie dobrym;	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie <ul style="list-style-type: none"> • Zbadać przyczyny zawilgoceń murów kościoła (zwłaszcza od zachodu) i usunąć je; • Wyremontować stolarkę drzwiową (usunąć wtórne elementy); • Wyprostować przekrzywione krzyże na wieżach; 	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Archiwum Państwowe we Wrocławiu, zespół: Komisja Generalna Rejencji Legnickiej, akta dot. Legnickiego Pola, sygn. 9841-II 9933

22. Bibliografia

Lutsch H., Verzeichnis der Kunstdenkmaeler der Provinz Schlesien, Band III., Breslau 1889, s.281-284

Knie J. G., Alphabetisch-statistisch-topographische Uebersicht der Doerfer, Flecken, Staedte..., Breslau 1845, S. 713-714

Schlesische Monatshefte. Sonderheft Wahlstatt, 10/1931, s. 414-426

Kunst- und Denkmalpflege in Schlesien, Breslau-Lissa 1939, s. 320

Zedlitz u. Neukirch C.D von, Wahlstatt (wyd. współczesne, br.), s. 25-30

Wrabec Jan, Legnickie Pole, wyd. II popr., Wrocław, 1991 Ossolineum, s. 20-33 i 50-106

Prace konserwatorskie na terenie woj. wrocławskiego w l. 1945-68, Wrocław, 1970 Oss., s. 83-84

Prace konserwatorskie na terenie woj. wrocławskiego w l. 1969-1973, Wrocław, 1976 Oss., s. 58

Prace konserwatorskie na terenie woj. jeleniogórskiego, legnickiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego w l. 1974-1978, Wrocław, 1985 Oss., s. 75

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

- Rysunek F.B. Wernhera z Topografii Śląska poł. XVIII w. (Gabinet Śląsko-Łużycki w Bibliotece na Piasku, Wrocław).
- Miedzioryt J.J. Nitzlera z 1740 r. (jw.)
- Fresk K.D. Asama z 1733 w pn.- zach. przęśle nawy kościoła św. Jadwigi
- Fotografia nn. autora z lat 20- tych XX w. (?), zamieszczona w książce Zedlitz jw. s. 28

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst

Leszek Dobrzyniecki, AXIS, X 2003

plany, rysunki

Leszek Dobrzyniecki, AXIS, X 2003

zdjęcia
fotograficzne

Leszek Dobrzyniecki, AXIS, X 2003

miejsce przechowywania negatywów — archiwum autora

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

- wkładki z opisem - szt.
- wkładki z rzutami i ikonografią – szt.
- wkładki z fotografiami – szt.

1. Miejscowość, gmina, województwo LEGNICKIE POLE gm. loco, pow. Legnica, woj. dolnośląskie	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ KATOLICKI, PARAFIALNY P.W. ŚW. JADWIGI ŚLĄSKIEJ	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) C. d. tekstu rubryki 13 Opis.
--	--	--

Posadzki i podłogi: w prezbiterium, nawie, pod chórem muzycznym i w przedsionkach wieżowych posadzka kamienna z płyt w układzie diagonalnym. W pozostałych pomieszczeniach posadzka kamienna w układzie prostym (przedsionek, zakrystia, łącznik), posadzka ceramiczna w pomieszczeniu gospod. i na spoczniku schodów chóru muzycznego, lane lastriko w jednym prześle łącznika. Na chórze muzycznym podłoga deskowa.

Schody: na emporę organową drewniane, kręcone na słupie; trzy pierwsze stopnie od strony łącznika i z przedsionka pn. murowane, ze stopnicami drewnianymi. Schody wież drewniane, drabiniaste.

Stolarka drzwiowa: wejściowe, główne do kościoła od zachodu: 2 - skrzydłowe, zamknięte prosto, deskowo- spagowe, obite od zewnątrz żelazną blachą z bogatą dekoracją trybowaną, na 4 parach zawiasów tarczowych, ozdobnie wyciętych w stylizowany motyw roślinny, oryginalna klamka, szyld, uchwyty, blokada, zamek puszkowy, XVIII w.; nadświetle zamknięte półkolistie, oddzielone profilowaną listwą ślimienia, pełne z dekoracją jw.; **drzwi wejściowe od zachodu do przedsionków wieżowych:** 2- skrzydłowe, zamknięte odcinkowo, drewniane, obite z zewnątrz żelazną, trybowaną blachą, klamka, szyld, zamek puszkowy- oryginalne, XVIII w.; **drzwi z przedsionka pn. do łącznika i na klatkę schodową chóru muzycznego:** 1- i 2- skrzydłowe, drewniane, płycinowe, na zawiasach tarczowych; **drzwi z prezbiterium do przedsionka zakrystii:** 2- skrzydłowe, drewniane o formach jw. z oryginalną klamką i zamkiem puszkowym; **drzwi z przedsionka do zakrystii:** 1- skrzydłowe, o formach jw.; pochodzą z lat 30- tych XX w., okucia oryginalne XVIII w.

Stolarka okienna: dolne otwory okienne prezbiterium i nawy zamknięte półkolistie, górne otwory okienne prezbiterium w owalu stojącym ze stolarką drewnianą- ramiak wielopolowy (część środkowa ruchoma), z oszkleniem gomółkami w ołowiu; okna zakrystii i łącznika prostokątne ze stolarką krosnową, 2- poziomową, 4-dzielną, oryginalne, XVIII w., z ozdobnymi zawiasami kątowymi, zamykane na obertle, wzmocnione metalowymi wiatrownicami; dwa okna łącznika XIX w. skrzynkowe, 2- skrzydłowe. Okna wieży zamknięte lukiem nadwieszonym, z drewnianymi, współczesnymi okiennicami żaluzjowymi, osadzonymi od wewnątrz.

RZUT:

złożenie centralno- podłużne, rzut regularny, symetryczny, złożony ze stycznych i przenikających się form eliptycznych; dwóch szerokich, poprzecznych w nawie, tworzących jednocześnie dwa przęsła, oddzielone wiązkami kolumn i pilastrów, mniejszej, także poprzecznej, pod chórem muzycznym. Jeszcze mniejsze cztery owale tworzą pola między dzielącymi nawę potężnymi wiązkami kolumn; prezbiterium podzielone na dwa przęsła: węższe, eliptyczne i drugie, zamknięte półkolistie. Zakrystia dostawiona do prezbiterium od pn.- wschodu, na rzucie prostokąta, z półkolistym zamknięciem środkowego przęsła od południa, skomunikowana jest z prezbiterium poprzez przedsionek, łączący z kolei kościół z jednotraktowym skrzydłem łącznikowym klasztoru; przedsionki wieżowe, flankujące przęsło chóru muzycznego od północy i południa, mają rzut zbliżony do kwadratu, nakryte są kopułkami; w zachodnich ścianach przedsionków znajdują się boczne wejścia do kościoła, stamtąd, pod chórem muzycznym, wejście do salowego wnętrza nawy. W przedsionkach znajdują się także wejścia do kręconych klatek schodowych, wiodących na chór i na wieżę. Poniżej poziomu chóru muzycznego ze spocznika jego schodów prowadzą schody do przejść między kościołem a skrzydłami klasztoru (obecnie zamurowane). Wejście główne do kościoła usytuowane na osi elewacji zachodniej, prowadzi pod chórem muzycznym do wnętrza nawy.

BRYŁA:

Monumentalna, rozczłonkowana, dwukondygnacyjna, nakryta dwuspadowym dachem, wielobocznie zakończonym nad prezbiterium, z uskokiem w miejscu połączenia nawy i prezbiterium, od zachodu dwie niewysokie, 3- kondygnacyjne, czworoboczne wieże o zaokrąglonych narożnikach, zwieńczone baniastymi helmami, o podstawie ośmiobocznej, każdy z mitrą książęcą i pozłacanym krzyżem. Od północnego wschodu do prezbiterium przylega 1- kondygnacyjna, 3-osiowa zakrystia z dachem 1- spadowym. Wypełnia ona przestrzeń między kościołem, skrzydłem wschodnim klasztoru i skrzydłem łącznikowym, 2- kondygnacyjnym, nakrytym dachem płaskim. Krypty, znajdujące się pod wschodnią częścią nawy są niedostępne.

ELEWACJE:

Na niskim cokole, obłożonym płytami piaskowca, otynkowane na gładko, z dekoracją architektoniczną i ramową. Jedyne elewacja północna pozbawiona jest rytmu, częściowo zasłonięta przez 2- kondygnacyjny łącznik. Bogate zdobnictwo fasady realizuje program ideologiczny benedyktynów: zwycięstwo (mimo przegranej bitwy z Mongołami) wiary katolickiej nad niewiernymi, triumf Krzyża.

Elewacja główna, zachodnia: zamknięta linią falistą, 3- osiowa, 3- kondygnacyjna, przy czym osie skrajne wyznaczają wieże; podziały poziome kamiennymi gzymsami: cokołowym i wieńczącym, pionowe: poprzez kolumny i pilastry o głowicach jońskich (II kondygnacja) i kompozytowych (III kondygnacja wieżowa). Część centralna, wysunięta ku przodowi, ujęta jest potężnymi, ustawionymi na wysokich, lekko skośnie ustawionych cokołach kolumnami w porządku jońskim, dźwigającymi uskokowy, zamknięty łukiem odcinkowym naczółek. W jej dolnej części znajduje się okazały portal główny, wyżej wielkie, zamknięte łukiem nadwieszonym okno, z ażurową balustradką w części dolnej, w ozdobnym obramieniu, spiętym wolutą, nad którym gzyms w formie łuku kotarowego. Na osiach kolumn nad naczółkiem stoją pełnoplastyczne rzeźby św. Benedykta i jego siostry św. Scholastyki, założycielki żeńskiej linii zakonu. Za naczółkiem wznosi się szczyt ujęty zdwojonymi pilastrami, z półkoliście zamkniętą aediculą pośrodku, dekorowaną muszlą. W aediculi rzeźba św. Jadwigi, niesionej przez putta. Szczyt wieńczą miękkie, ustawione skośnie woluty, na których znajdują się rzeźby aniołów, wielbiących umieszczony między nimi na ozdobnej, kamiennej podstawie krzyż św. Benedykta w promienistej glorii. W glorię i ramiona krzyża wplecione są inicjały słów z biblijnych wersetów.

Portal główny: stanowią ustawione ukośnie pilastry, z wolutowymi kapitelami, na których siedzą postaci atlantów w strojach wschodnich, dźwigających potężne, mocno wyladowane belkowanie naczółka, mającego formę łuku nadwieszonego. W polu naczółka znajduje się gładki, wypukły kartusz w wieńcu z muszli i kwiatów; z wieńca spływają dzwonki, po bokach pionowe woluty. Z narożników belkowania wznoszą się fragmenty wolut, na których siedzą postaci bawiących się putt. Między nimi umieszczono panoplia- arsenał wschodniej broni. Otwór wejściowy wycięty jest od góry kombinacją łuków wklęsłych i wypukłych.

Osie boczne, ujęte pilastrami o jońskich głowicach, dźwigających falisty, ~~przerwany~~ naczółek, mają w przyziemiu identyczne portale kamienne, ujęte ukośnie ustawionymi pilastrami z dekoracją w formie dzwonków. Otwór wejściowy wycięty od góry linią łamaną, nad nim w ozdobnym obramieniu o

kształcie owalu spiętego dwiema wolutami nadświetle, zabezpieczone oryginalną, kutą kratą o motywach roślinnych. W przerwie naczółka ozdobna amfora. Na osiach wieżowych portali bocznych otwory okienne, zamknięte linią łamaną z naczółkiem w formie łuku nadwieszonego i wolutą między nim a oknem. W partii fryzu- oculusy Nad gzymsem wieńczącym, znajdującym się na linii frontonu, wyodrębniają się bryły czworobocznych wież, których zaokrąglone narożniki ujęte są zdwojonymi pilastrami o kompozytowych głowicach, stojącymi na wysokich cokołach i dźwigających belkowanie, na którym wspierają się ośmioboczne helmy. Osie okienne ostatniej kondygnacji wież zamknięte łukiem nadwieszonym, nad którym falisty odcinek gzymsu, spięty wolutą. W polu belkowania, nieco go w tym miejscu rozszerzając, tak, że krawędź helmu jest nieco podniesiona, znajdują się okrągłe tarcze zegarowe. Narożniki 2- kondygnacyjnego, blaszanego helmu flankowane są sterczynami w kształcie amfor z płonącymi zniczami. W górnej części helmów z czterech stron świata ślepe oculusy. Każdy hełm zwieńczony jest mitrą książęcą, na niej galka, na której stoi pozłacany krzyż.

Elewacja południowa: o falistej linii, wypukłej w partii 2- osiowej nawy, wklęsłej przy przejściu jej w 3- osiowe prezbiterium, które od wschodu zamknięte jest półkoliście absydą. Ujęta w dekorację ramową, złożoną z prostokątnych, różnej szerokości płycin, które flankują dwa okna nawy, w których znajdują się osie okienne prezbiterium. Zamknięta szerokim, wyladowanym gzymsem z gładkim pasem fryzu. Wielkie, półkoliście zamknięte okna nawy ujęte w opaski tynkowe ze zwornikiem w formie trapezu, lekko podnoszą dolną krawędź fryzu. Dolne okna prezbiterium, zamknięte jw. w opaskach tynkowych, górne- w stojącym owalu, mają kamienne obramienia z wolutowym kluczem. W narożniku elewacji i skrzydła zachodniego pralatury znajduje się niska 2- kondygnacyjna, 1- osiowa płaska dobudówka- aneks klatki schodowej wieży. W dolnej partii ściany nawy przy dobudówce tynkowa dekoracja, naśladująca łuk triumfalny: koszowa arkada na pilastrach, w jej nadluczach trójkątne rauty; jej zwieńczeniem jest gzyms międzykondygnacyjny.

Elewacja północna: identyczna jak południowa, lecz dolna jej część zasłonięta przez 2- kondygnacyjny łącznik między skrzydłem zachodnim klasztoru a wschodnim. Skrajne okno prezbiterium zabezpieczone kratą. **Elewacja wschodnia prezbiterium:** jego półkolista ściana pozbawiona jest otworów, dekoracja w postaci trzech wąskich, prostokątnych płycin. **Łącznik:** na kamiennym cokole, 2- kondygnacyjny, 10- osiowy, nakryty dachem płaskim; podział poziomy kamiennym gzymsem międzykondygnacyjnym jak w pozostałych skrzydłach klasztoru. Zamknięty szerokim gzymsem wieńczącym. Okna w piaskowcowych obramieniach jw. Niektóre ujęte w dekorację tynkowa o formach jw.

1. Miejscowość, gmina, województwo LEGNICKIE POLE gm. loco, pow. Legnica, woj. dolnośląskie	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ KATOLICKI, PARAFIALNY P.W. ŚW. JADWIGI ŚLĄSKIEJ	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) C. d. tekstu rubryki 13 Opis.
--	--	--

WNĘTRZE:

Wejścia do wnętrza kościoła prowadzą głównymi drzwiami pod chór muzyczny i bocznymi, przez dolne partie wież. W ścianie bocznej przedsionka północnego przejście, ujęte w kamienny portal z uszakami i lezkami, prowadzi do ostatniego od zachodu przęsła łącznika. Być może pierwotnie przedsionki także posiadały komunikację z klasztorem. Z nich przechodzi się pod kolebkowe sklepienie **chóru muzycznego**, który od strony nawy wygięty jest faliście ozdobną, drewnianą balustradą balaskową. Empora organowa oświetlona jest wielkim oknem, umieszczonym centralnie w ścianie zachodniej. Eliptyczną **nawę** dzielą na osiach ścian północnej i południowej potężne wiązki kolumn i pilastrów o kompozytowych głowicach, stojące na wysokich cokołach, dźwigające wyładowane, gierowane, opracowane uskokowo belkowanie z szerokim pasem gładkiego fryzu. Dolne części ścian i cokołów obłożone są płytami piaskowca, bazy oraz kompozytowe kapitele kolumn i pilastrów wykonane są ze stiuku. Nawa oświetlona jest dwoma wielkimi oknami od południa i północy (po jednym w każdym przęśle), zamkniętymi półkoliście; dwuprzęsłowe **prezbiterium**, nieco niższe i węższe od nawy, oddzielone od niej kamienną balustradą z żelazną, ażurową bramką, odsłaniają dwa rozstępujące się kulisowo skrajne wiązki kolumn i pilastrów nawy. Prezbiterium zamknięte jest półkoliście a ściany ma rozczłonkowane wiązkami kolumn i pilastrów o kompozytowych głowicach, dźwigających wyładowane belkowanie, powtarzające profil belkowania nawy, które wydzieliła dwie kondygnacje okien. W lunetach występują okna owalne w bogatych, różnorodnych obramieniach sztukatorskich (motyw wolut, akantowych kluczy, dolne otwory zamknięte półkoliście, także w ozdobnych obramieniach. Od północy dwa górne okna stanowiły niegdyś lożę, skomunikowaną z klasztorem, z wejściem z górnej kondygnacji skrzydła łącznikowego (obecnie otwory zamurowane); po loży w dwóch oknach pozostały kamienne, ażurowe balustrady balaskowe. Sklepienia prezbiterium, nawy i chóru muzycznego pokrywa wspianą dekoracją malarską, której kompozycja uzależniona jest od kształtu pól sklepiennych. I tak nad emporą jest scena znalezienia zwłok księcia Henryka przez jego żonę, Annę. W nawie wielkie malowidło przedstawia znalezienie relikwii Krzyża Świętego i jego wywyższenie. Scenę otwiera kartusz z napisem o treści ideowej, w który wpleciono chronostych, oznaczający datę

wykonania fresków- 1733. Fresk w przęśle między nawą a prezbiterium głosi chwałę św. Benedykta, patrona zakonu.

W sklepieniu absydy przedstawiona jest scena wywyższenia NMPanny.

Z prezbiterium, w jego ścianie pn. otwór drzwiowy, prowadzący do przedsionka zakrystii, ujęty jest w kamienny portal, o węgarach dekorowanych w części górnej nakładkami, w formie odwróconego łuku nadwieszonego z motywem dzwonnów poniżej. Nad portalem stiukowy, profilowany naczólek o wykroju łuku nadwieszonego.

Zakrystia nakryta jest trójprzęsłowym sklepieniem: żaglastym w środku i kolebkowym z lunetami od wschodu i zachodu, a jej ściana południowa wygięta jest łukowato na zewnątrz i mieści w koszowej arkadzie (współcześnie przeprutej dwuteownikami, wzmacniającymi nadproże) dwie osie okien, w kamiennym obramieniu, przedzielonym węgiem. Dolny poziom **łącznika**, złożony z dziesięciu identycznych przęseł, nakrytych sklepieniem żaglastym komunikacyjnie należy do kościoła, górny zaś do DPS. Pierwotnie łącznik, zwany krużgankiem, służył szybszemu przemieszczaniu się zakonników, jednak, zdaje się, oba jego poziomy nie miały pionowego połączenia. Z II kondygnacji można było przejść do loży, otwartej dwoma otworami do wnętrza kościoła. W czasach, gdy w klasztorze istniał zakład wychowawczy w krużgankach urządzono muzeum ze zbiorami, dotyczącymi historii Legnickiego Pola. Obecnie dolna kondygnacja łącznika jest zakłócona współczesnymi podziałami: kilka przęseł od wschodu oddzielonych jest murowanymi ścianami, znajdują się tam sanitariaty.

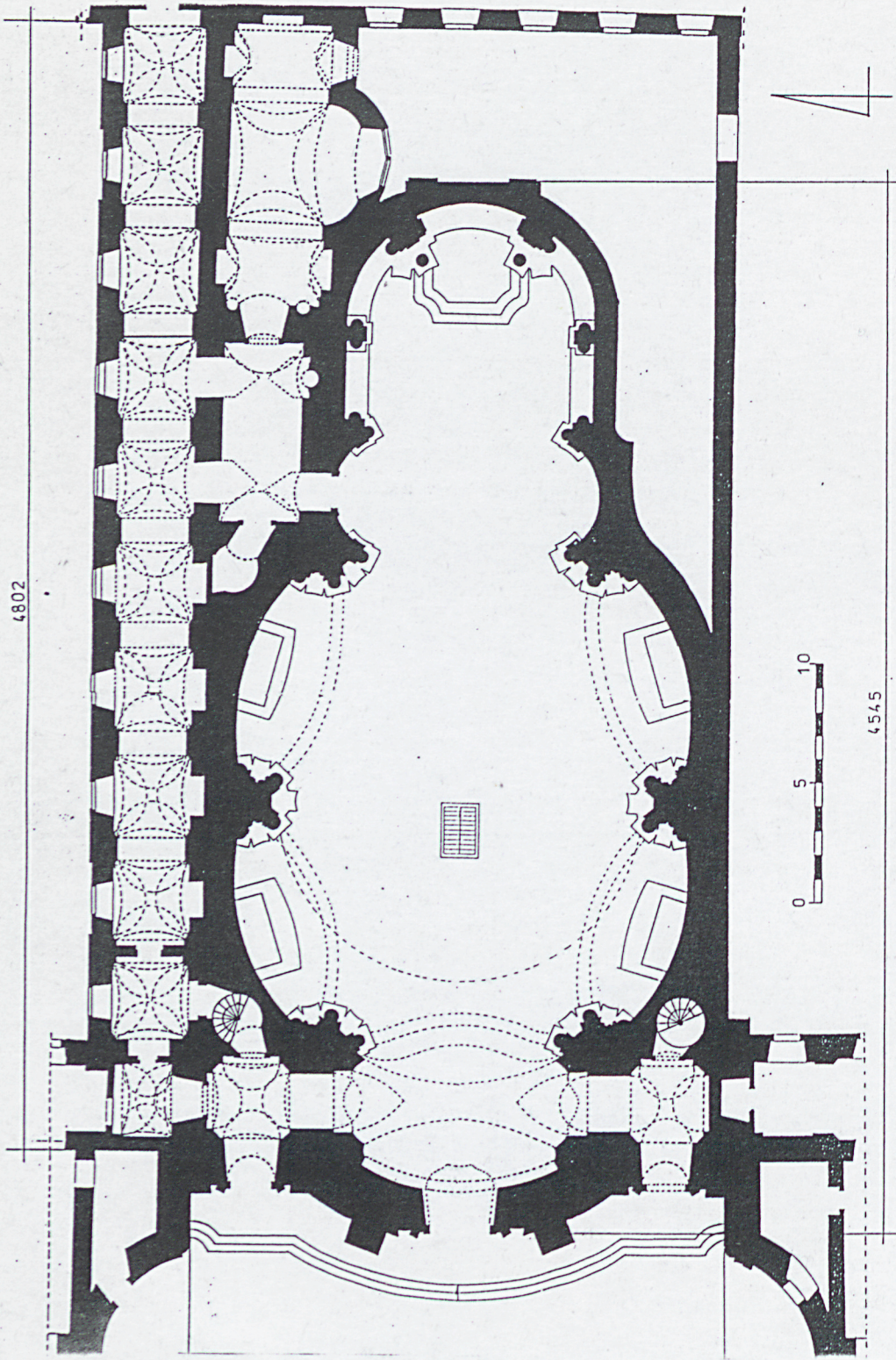
WYPOSAŻENIE:

Utrzymane w stylu barokowym, pochodzące z lat 1727- 1790. Ołtarz główny i cztery ołtarze boczne, balustrada prezbiterium, stalle, ławki, prospekt organowy, ambona, chrzcielnica, snycerka, malowidła sklepienne, kraty, stolarka drzwiowa (patrz - karty ruchome, archiwum WOSOZ Delegatura w Legnicy).

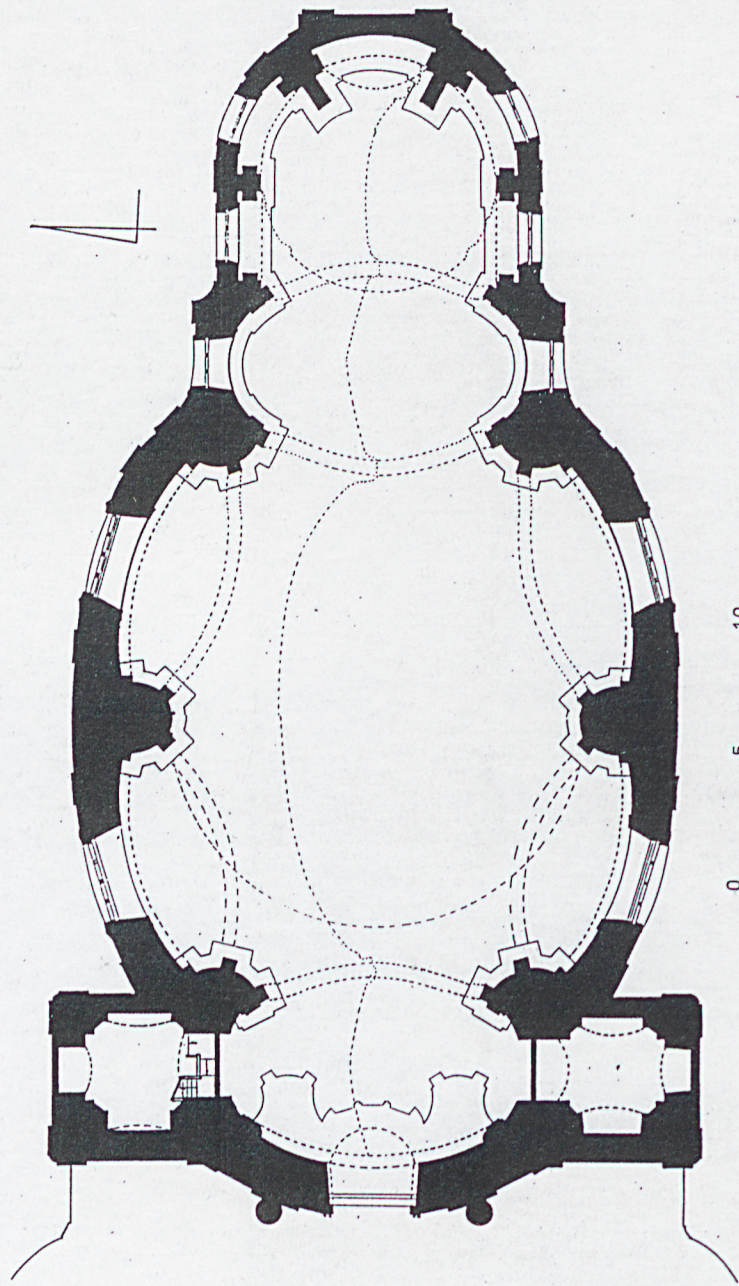
INSTALACJE:

Elektryczna, antywłamaniowa, alarmowa p.-poż, odwadniająca, odgromowa.

4802

Rzut poziomy przyziemia kościoła i łącznika

Rzut poziomy kościoła na wysokości okien

1. Miejscowość, gmina, województwo
LEGNICKIE POLE, gm. loco, woj. dolnośląskie

2. Obiekt / nazwa jak w karcie /
Kościół kat. par. Św. Jadwigi I

3. Zawartość wkładki
Fotografie

Der Dientzenhoferbau, Westfassade

1

2

3

1. Kopia zdjęcia z lat 20- tych XX w.
2. Elewacja południowa
3. Widok na prezbiterium i zakrystię;
w tle łącznik, po prawej skrzydło wschodnie

4

5

6

7

4. Elewacja południowa zakrystii
5. Obrazowanie okienne zakrystii
6. Widok łącznika od pn.- wschodu
7. Widok łącznika od pn.- zachodu

1. Miejscowość, gmina, województwo
LEGNICKIE POLE, gm. loco, woj. dolnośląskie

2. Obiekt / nazwa jak w karcie /
Kościół kat. par. Św. Jadwigi I

3. Zawartość wkładki
Fotografie

8

9

10

- 8. Wieża- widok od południa
- 9. Okno łącznika od wewnątrz – stolarka oryginalna XVIII w.
- 10. Portal główny od zachodu
- 11. Drzwi portalu głównego- widok od wewnątrz
- 12. Portal boczny od zachodu
- 13. Widok z pd. przedsionka wieżowego ku północy
- 14. Widok sklepienia chóru muzycznego
- 15. Portal wejściowy do przedsionka (w tle przejście do łącznika)
- 16. Wnętrze zakrystii

11

12

13

14

15

16

1. Miejscowość, gmina, województwo
LEGNICKIE POLE, gm. loco, woj. dolnośląskie

2. Obiekt / nazwa jak w karcie /
Kościół kat. par. Św. Jadwigi I

3. Zawartość wkładki
Fotografie

17

18

19

- 17. Wnętrze łącznika – widok w kierunku zachodnim
- 18. Wejście z łącznika do klatki schodowej, wiodącej na chór muzyczny
- 19. Wnętrze kościoła, widok w kierunku prezbiterium
- 20. Wnętrze kościoła, widok w kierunku chóru muzycznego
- 21. Wiązka kolumn dzieląca ścianę pd. nawy

- 26. Dekoracja górnego okna prezbiterium
- 27. Dekoracja górnych okien prezbiterium
- 28. Drzwi wejściowe do przedsionka zakrystii
- 29. – 31. Oryginalne: zawias, zamek puszkowy i okucia, przełożone z drzwi barokowych w l. 30- tych XX w.

- 22. Kompozytowe kapitele kolumn i pilastrów nawy
- 23. Fragment dekoracji spływu sklepiennego prezbiterium
- 24. Otwór dawnej loży w pn. ścianie prezbiterium
- 25. Otwór dawnej loży w pn. ścianie prezbiterium

- 32. Drzwi w przedsionku zakrystii do pomieszczenia gospod.
- 33. Wieżba dachowa nad prezbiterium
- 34. Wieżba dachowa nad czaszą nawy
- 35. Wieżba dachowa między wieżami
- 36. Fragment ściany wieży południowej (dach był w tym miejscu niższy)
- 37. Fragment wiązań w południowej połaci wieżby

20

21

22

23

24

25

1. Miejscowość, gmina, województwo
LEGNICKIE POLE, gm. loco, woj. dolnośląskie

2. Obiekt / nazwa jak w karcie /
Kościół kat. par. Św. Jadwigi

3. Zawartość wkładki
Fotografie

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37